

1 | Nic Năstrușnic și ziua lui perfectă

Nic e năstrușnic.

Toată lumea spune asta, chiar și mama lui.

Nic aruncă mâncarea, Nic împinge, îmbrâncește și ciupește. Până și ursulețul lui, domnul Mor, se ferește de el cât de mult poate.

Părinții lui Nic sunt disperați.

— Ce ne facem cu băiețelul ăsta năstrușnic? oftează mama adesea.

— Cum e posibil ca doi oameni de treabă, ca noi, să aibă un copil așa de năstrușnic? oftează și tata.

Când părinții îl duc pe Nic la școală, merg de obicei în spatele lui, prefăcându-se că nu sunt părinții lui.

Ceilalți copii arată spre Nic și le șoptesc părinților:

— ăsta-i Nic Năstrușnic!

— Uite-l pe băiatul care mi-a aruncat geaca în noroi!

— Uite-l pe băiatul care i-a strivit gândăcelul lui Beni!

— Uite-l pe băiatul care...

Completați cu orice altă ispravă teribilă care vă trece prin cap și puteți să fiți siguri că Nic Năstrușnic e făptașul!

Nic Năstrușnic are un frate mai mic, căruia i se zice Petre Perfect.

Petre Perfect spune întotdeauna „Vă rog!” și „Mulțumesc!”

Lui Petre Perfect îi plac legumele.

Petre Perfect se șterge doar cu batista și nu se scobește niciodată în nas!

— De ce nu poți fi și tu perfect ca Petre? îl dojeni iar mama pe Nic, așa cum face în fiecare zi.

Dar, ca de obicei, Nic se prefăcu că nu aude și continuă să topească pe calorifer creioanele din ceară ale lui Petre.

Însă Nic se întrebă atunci, într-o doară: „Și dacă aș fi și *eu* perfect? Ce s-ar întâmpla?”

În dimineața următoare, când se sculă, Nic nu îl trezi pe Petre turnându-i apă pe cap.

Petre nu țipă.

Din cauza asta, părinții nu se treziră la timp, iar Nic și Petre întârziară la Clubul Cercetașilor, unde erau în grupa Lupişori.

Nic nu mai putea de bucurie.

Petre se întristă că întârziaseră.

Dar, pentru că era perfect, Petre nu spuse nimic și nu se smiorcăi.

În drum spre Clubul Cercetașilor, Nic nu se certă cu Petre, ca de obicei, ci îl lăsa să stea pe locul din față. Și nici nu-l ciupi, nici nu-l îmbrânci.

Acasă, când Petre Perfect construia un castel din cuburi, Nic nu i-l dărâma. Se așeza cuminte pe canapea și se apuca să citească o carte.

Mama și tata dădură buzna în sufragerie:

— Ce-i cu liniștea asta? întrebă mama bănuitoare. Nic, iar ești năstrușnic?